

Wäxjö MS, Dackefejden, 2012-06-30

Tävlingsfakta

Nationell rallytävling, grusvägar, ingående i rally-DM för Smålands BF, Södras DM, Gotlands BF, Sverigeserien VOC, Suzuki 1300 Rallycup samt SSRC.

Totalt 152 km, varav 6 specialsträckor på 48,0 km.

Totalt kom 208 bilar till start. 165 fick en placering i mål. 43 ekipage / 20,6% bröt.

Från GT Rally deltog Gustav Tillgren med co-driver Peter Larsson i Grupp-E B-förare i en 1999 VW Golf IV. Service sköttes mycket dåligt av undertecknad och Eva, vi var i skogen mest hela tiden.

I Grupp E startade 30 ekipage varav 7 A-förare, 6 B-förare samt 17 C-förare. Snabbaste i Grupp E blev A-föraren Stefan Ottosson, Vetlanda RRC i en VW Golf III med sluttiden 31.12,4, totalplacerad på 53:e plats. I Grupp-E B-förare var Johan Edquist, SMK Hörby VW Golf II snabbast med sluttiden 32.31,1, totalplacerad på 95:e plats. Gustav och Peter tvingades bryta efter SS4. I denna tävling tävlade A- och B-förarna i samma grupp, Grupp E Elit, och prisbedömdes tillsammans. Bland C-förarna segrade Tim Pettersson, Wäxjö MS i en Volvo 244 med sluttiden 32.13,9, totalplacerad på 90:e plats.

Totalsegrare blev Patrik Johansson, Wäxjö MS i en Mitsubishi Lancer Evo IX med sluttiden 26.51,9

Patrik Johanssons snitthastighet 107,1 km/t.

Stefan Ottossons snitthastighet 92,3 km/t. SS2 92,01 km/t

Johan Edquists snitthastighet 88,6 km/t. SS2 85,5 km/t

Tim Petterssons snitthastighet 89,4 km/t.

Gustav Tillgrens snitthastighet på SS2 86,2 km/t

Vi hade i alla fall tur med vädret..

Var säsong tycks vi ha en tävling där allt som kan gå åt skogen verkligen gör det. I år blev det Dackefejden nordväst om Wäxjö. En riktig klassiker på fina kurviga Smålandsvägar. Men det hjälpte inte hur fina vägarna var, det gick åt skogen ändå.

SS1 Hässleberg, på dryga åtta kilometer, blev en kul men tuff inledning på rallyt. Av alla i Grupp E Elit lyckades sex förare komma i mål under sex minuter med den snabbe Stefan Ottosson i spetsen på fina 5,32,6 och Erik Bergman hack i häl bara fem sekunder efter, Sundqvist med 5,40,5, Edquist 5,47,7 och Ryke och Tillgren körde nästan lika, Gustav 0,1 sekund efter på 5,56,2.

På SS2, den nästan lika långa Gyslätt, bestämde sig förmodligen Ottosson för att skapa lite lucka och tog i rejält med 5,13,8 med Patrik Sundqvist nästan 16 sekunder efter. Här tändes vårt hopp om att vistelsen i Kronobergs län skulle bli rätt angenäm. Gustav och Peter knep nämligen tredjetiden och blev snabbaste B-förare med 5,34,4. Då hade dessutom noterna trassalt lite, det fattades ett par femmor i blocket som de tyckte fanns i verkligheten.

Dagens trea gick i Kexås, en gammal bekant för oss i publiken. Vi hälsade på samma bofasta befolkning förra året och hon var lika sympatisk även i år. Men vi börjar fundera över om man hade använt förra årets noter, och att vägen i så fall ändrats sen dess. Helt plötsligt stämde inte noterna riktigt. Det som stod som tvåor var snarare treor och ett kort tag trodde de att de var borta i noterna. Gustav svor över att han fick bromsa för mycket. De fann ett vägbyte och konstaterade att de var rätt på det i nothäftet. Det lustiga är att där vi stod i slutet av sträckan, började även vi fundera över om flera co-drivers överhuvudtaget var vakna. Omotiverade inbromsningar mitt framför nosen på

oss. Jag trodde först att det berodde på mig, att jag stod för nära vägen för att fotografera och jag flyttade mig. Men samma fenomen. Av de bilar vi såg, var det bara drygt hälften som inte gjorde en omotiverad inbromsning eller påbörjad manöver. Kolla på mina foton och se att flera verkar ställa upp bilen för en vänstertvåa medan det i själva verket snarare var en fyra runt en lada de hade framför sig. Värst var Åke Jacobsson i en Ford WRC som för bråkdelen av en sekund började ett rejält ställ rakt mot oss innan han ångrade sig. Är det fler av er som inte tyckte att noterna stämde kan ni höra av er till Gustav. Han vill nog gärna veta om det var fel i deras styrhytt eller om fler upplevde samma sak.

Gustav och Peter avslutade Dackefejden för sin del på SS4, Härlatorp. Efter knappt tre kilometer hamnade de i en högertvåa till dold vänstertvåa som nöp. De dundrade in i vänstertvåan alldeles för fort och hade understyrning. Med fullt rattutslag åt vänster, landade de utanför vägen i en lång fåra eller kanske vi ska kalla det för dike. I diket fanns en stor sten och den träffade först höger framhjul i dess bakkant och efter det tog det i bakhjulet. Av smällen studsade de upp på vägen igen. Hur illa det tog, visste de ju inte då, så Gustav fortsatte till nästa som var en högertvåa. Och den gick finemang, men i nästa kurva igen, en vänstertvåa, då styrde inte bilen. Det var två som fick hicka i bilen. Till slut fick det bilen runt kurvan men här insåg besättningen, att något var galet. Tempot fick skruvas ner och i ett vägbyte vänster knappt fyra kilometer senare, blev de passerade av David Pettersson. De lyckades ta sig till mål där de kunde konstatera att styrstaget på höger sida vikt sig obehagligt mycket, nästan 75 grader... Och framhjulen hade en viss divergens... De bestämde sig för att bryta, det var inte värt att förstöra mer i framvagnen för att försöka ta sig till service på Kronobergshed där de förmodligen ändå inte kunnat åtgärda problemet. Till råga på allt har vi inte en enda incar-film från Dackefejden, kameran lade av i början av SS1, så det går inte att analysera felet. Ska det jävlas så ska det.

Nu tror ni att det var slut på elände, eller hur? Men ack nej. Peter åkte med Eva till Alvesta och hämtade släpet. Det hör till saken att under de sista milen på väg till Växjö under fredagen, hade varningslampan till avgasreningen tänts i Touranen. Det har den gjort förut och Din Bil i Trelleborg har kollat den och sen släckt bort problemet. Vi stod på landsvägen och lastade och vi var klara för att

dra iväg, då vägrar fanskapet att starta! Inte ett liv. Det är *skit* med bilelektronik. Här stod vi, med bilen full av verktyg och mätinstrument för att kunna mecka en rallybil, och kunde inte få igång en Svenssonbil. Efter diverse tafatta försök, var det bara att ringa efter bärgare. Och inte nog med det, vi fick försöka hitta någon som kunde transportera iväg släpet med Golfen.

Sista bil hade för länge sedan lämnat SS4 när bärgaren kom för att transportera bort den trilskande Folkan till Ljungby och Volkswagenverkstaden där. Strax efter kom Peters fru Britt med deras bil så att rallybilen kom hem till rätt landskap, dock utan att komma hela vägen hem till Smyge. Den står just nu utanför Kristianstad. Som sagt, ska det jävlas, så ska det.

Det tål att rapporteras lite från C-förargänget. Björn Johnsson lyckades med bedriften att bli snabbaste Grupp E-bil på SS5, Holma. Han slog mästare Ottosson med 0,6 sekunder. Ska jag anta att Ottosson tog det medvetet lugnt, eller? Hela åtta Ekonomiare höll sig inom spannet fem sekunder på SS5! Vad jag hade velat att vi var med ända till slutet. Det var härliga fighter i skogen!

Även SS6 måste ha varit något extra. Hela 12 förare i hela Grupp E hamnade inom ett spann på 15 sekunder med Ottosson i täten på 5.53,5 efter 9,1 kilometers körning vilket ger nästan 93 km/t i snitt. Och jag vet inte vad som flög i C-föraren Anders Larsson som satte en kanontid på sexan med 6.06,5. Strålande. Och då körde han allra sist med rejält spåriga vägar. Grattis Anders! Och grattis till målgång! Lektionen i Skilling 500 tillsammans med pappa Nicke gjorde uppenbarligen susen. Anders slog dessutom syrran Anna som träffade en snubbe, förlåt, *stubbe* ska det vara, på trean och blev kvar där. Vi vet hur det är. De enda två Ekonomiare som fick bryta i Dackefejden var Anna och Gustav. Resten gjorde fantastiskt bra ifrån sig. Grattis till Johan Edquist som blev snabbaste B-förare.

Nu blir det Trelleborg Motorshow i början av augusti och därefter är det dags för Snapphanerallyt, nästan på hemmaplan. Fram till dess tar vi lite välbehövlig semester från rallytävlandet. Vi ses i augusti.

Dennis dennis.tillgren@gmail.com

PS. Vi vann inte på Lotto heller.... apropå otur alltså DS

Diket är djupt....